

var der Flertal for, at vi skulde gaa til en kortere Ansøgningsfrist. Det er imidlertid aldrig blevet til noget. Jeg tror, at der i Højskolekredse er stærke Krav fremme om det, vistnok som Følge af, at der i den kommende Vinter ikke er indmeldt mange Elever paa de almindelige Højskoler, og man indser derfor, at Fristen maa være kortere. Jeg henstiller til Undervisningsministeren, som er forhindret i at være til Stede her i Dag, om der ikke administrativt kunne gennemføres en Ændring i den Retning.

Jeg maa slutte med et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen. Det ærede Medlem har med stor Flid forsøgt paa at sætte sig ind i de økonomiske Spørgsmaal, og det maa naturligvis paaskønnes, for det skulde vel ikke være Tilfældet, at det unge Medlem er sendt frem paa en Uriaspost som Blænker mod Socialdemokratiet, naar ældre Medlemmer ikke ønsker at komme i Ilden lige straks. Det ærede Medlem beskæftigede sig meget med Spørgsmaalet om Nødarbejder. Han udtalte, at man kunde derved tjene lidt mere end ved Understøttelse. Ja, ellers vilde det dog ogsaa være for galt igen, men derefter tilføjede det ærede Medlem, at hvis man gav Tilskud til Fiskeri udover, hvad man kunde faa for Fisken, hvis man solgte den, vilde det være det samme, som man gjorde her med Nødarbejderne, men det er jo ganske det modsatte. Et Tillæg til Fiskeprisen udover, hvad man kan faa i den frie Handel, er et Tillæg udover det frie Marked, selvfølgelig, men Nødarbejderne, det er et Fradrag i, hvad Arbejderne kan opnaa i det frie Marked, og det er altsaa det modsatte. Det er det ærede Medlem kommet forkert fra, men det er maaske ogsaa meget menneskeligt, da det ærede Medlem er ny i Tjenesten i disse betydelige Spørgsmaal. Tanken om Nødarbejder er ikke andet end en fiks Idé, det er rent Løntrykkeri, et Forsøg paa at trykke den almindelige Arbejds løn ned, og anderledes kan det ikke virke. Jeg henstiller til Regeringen, at man ikke gaar til denne hovmodige Maade at ordne Spørgsmaalet paa. En saadan Ordning vilde ligge ganske udenfor Loven, selv om man vedtog en ny Lov, vilde det ligge udenfor, hvad der er hævdvunden Lov i dette Land. Det er hævdvunden Lov, at naar Arbejderorganisationerne og Arbejdsgiverorganisationerne er enige om en Løntarif, er den lovlig Tarif her i Landet, det siger bl. a. den faste Vold-

giftsret, og ethvert Forsøg paa at omstøde denne erhvervede Ret i vort Samfund vil sikkert blive mødt med meget skarp Modstand fra Arbejderbefolkningens Side. Arbejderne bar Byrderne under Krigen, medens Bondestanden tjente Penge i Massevis, og deres Ejendomme steg til det mangedobbelte af, hvad de tidligere var værd. Arbejderne klagede ikke den Gang. Bønderne, som tjente de mange Penge, klagede stadigt og klager den Dag i Dag, de klager for Resten altid, Arbejderne indsaa den Gang, at vi skulde bære i Fællesskab, løfte de Byrder, der var lagt paa Landet, saa længe Krigstiden varede. Men Arbejderne vil ikke nu lade sig klæde af til Skindet uden at gøre virksom Modstand. Det kan de Herrer fra den anden Side være ganske overbevist om. Vil de have Krig, faar de naturligvis Krig; der bliver meget skarp Modstand, og jeg henstiller til den højtærede Regering, at den ikke leger med Ilden.

Anden Næstformand (Parkov): Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Ved Skrivelse af Gaars Dato meddeler Formanden for det af Rigsdagen i Henhold til Grundlovens § 45 nedsatte Fællesudvalg til Valg af Medlemmer til Kommissioner og Hverv, at Fællesudvalget har valgt Landstingsmand Julius Frandsen til Partiet Venstres Stedfortræder i den i Henhold til § 2 i Lov af 29. April d. A. nedsatte Valglovskommission i Stedet for Folketingsmand Stengaard-Kirkegaard, der er indtraadt som Medlem af Kommissionen, og Landstingsmand Nygart til Medlem af nævnte Kommission i Stedet for Landstingsmand Dalsgaard, der har ønsket at udtræde.

Næste Møde holdes Mandag den 17. ds. Kl. 1 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1922 til 31. Marts 1923.

Mødet hævet Kl. 5¹⁵.